

KÖZMŰVELŐDÉS

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
GYULAFEHÉRVÁR (VÁR)
Telefon szám 16.

LAPTULAJDONOS
Az Erdélyi Róm. Kath. Irodalmi Társulat.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre — — — — — 8 kor
Félévre — — — — — 4 „
Negyedévre — — — — — 2 „
MEGJELENK MINDEN SZOMBATON.

Klofacék.

Végre lehullott a lepel a hőskről. Ripók arcátlanúsággal még magyar vármegyéket követeltek nemrégiben; ma már hivatalosan konstatálva van, hogy mit érdemelnek. A háború kezdete óta tudjuk, nyílt titok volt, hogy legtöbb veszteségünk az ő gaz árulásuknak s gyávaságuknak következménye, de nem volt szabad nyilvánosan beszélni róla. Ma már lehet, Georgi osztrák honvédelmi miniszter a Reichsrat egyik bizottságában elmondotta, hogy hány cseh ezred pártolt át az ellenséghez. Elmondotta, hogy tiszték, legénység átszöktek az ellenséges táborba, ott legiók alakultak belőlük, melyek ellenünk harcolnak ma is. Nincs szó ennek a galádságnak megbélyegzésére. Ehhez képest még a rabló Oláhországot is hajlandók vagyunk becsületlen ellenfélnek nevezni. Mert ha csak arról volna szó, hogy megtagadták a fegyverfogást, nem ízlék nekik a háború, szubtilis idegeik nem bírják az ágyúk s kézi-bombák pokoli lármáját, — hát ez hagyján! Adtunk volna nekik más foglalkozást. Elvégre szemetet is kell takarítani, férgeket is kell irtani, az elhullott állati dögtesteket is kell földelni. Valamelyik csak nekik való lett volna. De ők nem vállalták a becsületlen foglalkozást, hanem a hazaárulást. Sőt hőskökké lettek, mihelyt szembe kerültek

velünk. Tehát csak addig félték a puska-portól, amíg az ellenségre kellett tüzelni, mihelyt reánk lőhettek, megjött a bátorságuk. A monarchia egyetlen népe sem követte el ezt a galád árulást. Nem foglalkozunk ennek a gazságnak az elemzésével, majd eljön az az idő, amikor ezzel is számolhatunk. Mi egyebet akarunk megállapítani. Mi azt a tényt akarjuk fixirozni, hogy a világháború csakugyan világitélet, ahol a nemzetek értékét lemérlegelik. S mikor mi az ilyen abnormál tüneteket látjuk, önkéntelenül is magunkra fordul a tekintetünk. Isten ments, hogy mi az összehasonlítás kedvéért akarunk magunkat lemérni Szvatopluk nemes népével szemben. Se lelkiületünk, se történelmi tradícióink nem mutatnak vele egy szilánknyi közösséget sem. Háromszáz éve, mióta betáblázták szabadságlevelét, nincsen egyetlen nemzeti hőse; szabadságának elvesztése után soha nem mert zászlóhoz nyulni, s kard helyett legfennebb csimpylát forgatott kezében; nemzeti erényei közül a zabálásán kívül egyet sem tudott világhírűvé tenni, — s mi ezzel mérjük össze magunkat? Nem, ezt nem tesszük. Mi egészen más szempontokból nézünk magunkra a cseh árulások tárgyalásánál. Mi bizony a multban rebelliskedtünk, ha el akartak nyomni, ráütöttünk a kardunkra s azt mondtuk, hogy: eb ura fakó! Nem félünk szabadságunkért oda menni, ahol a

halált osztogatják; vérünket nemes könynyelműséggel pazaroltuk. Ezért aztán mindig minket néztek annak az ellenséges területnek, amelyet minden században egyszer meg kell hódítani. Mennyivel jobb dolguk volt a hű cseheknek, akikől hűs cseppet várt Ausztria, ha a mi zászlóink lengenek, amelyet minden században nem volt erősebb támasza nálunknál Ausztriának soha. Mindig mi emeltük ki a kátyuból megrekedt kerekét. Nem kívántunk egyebet, épen csak egy jó szót, s a kardjaink megvillantak: vitam et sanguinem! És ha egyszer lófa ültünk, nem mentünk át legiónarusoknak az ellenség táborába, hanem harcoltunk megfizethetetlen becsületességgel. Sohasem árultunk el senkit. Minket csaltak, elárultak sokan, de mi nyílt úton jártunk mindig. Minket már Bölcs Leó cserben hagyott, mikor segítségére mentünk a bolgár háborúban. A szövetséges Velence maga szállította Várna elé a török sereget ellenünk: Rigómezőn csata közben fordultak ellenünk oláh szövetségeseink. Mi nem csaltunk meg senkit soha. Oda nyújtottuk a kezünket Arnulfnak, Habsburgi Rudolfnak, de nem húztuk aztán vissza. Kihúztuk szablyánkat a pozsonyi országyűlésen, de aztán forgattuk is, amíg el nem végeztük a kaszálást.

És így történt a világháborúban is. 70 évvel ezelőtt még az osztrák seregek ellen harcoltunk, mert alkotmányunk miatt

A visszatérés.

(Költemény prózában.)

Irtá: Csergő Tamás.

Midőn a bércetőre léptem,
Hogy lássam egyszer még
Imádott drága kis falucskám, arcodat,
Felhő sem volt a fénylő, tiszta égen,
Zaj, lármá sem zavarta ott a csendet,
Miként az alvó gyermek, édesen mo-
[solyogva,
Úgy néztek ránk a néma kis faházak.
A jajt, a könnyet mi is lent a völgyben
[hagytuk,
Csendben, miként ha kísérnénk koporsót,
Koporsót s benne nagy halottat,
Kiért a könny, a sirás mind kevés, —
Így ballagánk mi szótlan csendben
A hontalanság gyászos országútján.
.. Csak benn a szívben, benn a lelkek
[mélyén,
Ott dúlt a gyilkos, égő fájdalom:
Ott benn a lelkek mélyén
A boszú vére szomjas férge mardosott:

„Álnok, megállj, a sorsod nem kerülöd el!”
.. Azóta teltek könnyes, gyászos órák,
A hontalant fogadta részvevő kebel:
Az ellenség, amely reánk tört
— Titokban, lopva, mint a tolvaj. —
Még el sem zengte büszke riadóját,
Még fel sem hangzott győzedelmi dal
S egyszerre mozdul im a messze távol,
Csatára száll egy hősi hadsereg
A völgy, a bérc most mindenütt vitét lát,
Itt megmozdul most nyugat és kelet:
Tán fenn az égi úton is vitézit
Csaba királyi harcba küldi mind:
Kitört a harc, a boszú lángra lobbant,
Köröskörül, amerre szem tekint,
Ott az ellen egy csapásra összeroppant,
És egy csapásra látta rombadölni
Vad mánor szülte dőre álmait.

A föld, a szent, az újra vérrel ázott
Ismét szabad!
A bércetőre, honnan búcsúszómat el-
[rebegetem,
Most visszatérek nemsoká megint.

Az lesz a perc, az lesz a pillanat
Egy üdvöt ér, lemossa mind a szennyet,
Mi háborgó lelkiünkre rátapadt.
Óh, érzem én, hogy elfelejtek mindent,
Mi gondot, bajt e percig elviseltem:
Óh, érzem, ott az arcom könnybe furdik,
Könny s csók köszönti azt a szent rögt.
.. De e perc nem az ősz Simeon perce,
Amelyben elpihenni vágy egy fáradt,
[földi test,

E perc a lelkeim uj fogantatása,
Új tetterő, remény fakad fel ottan,
Uj korszak bontogatja szárnyait. .
S én ott a vére Iszentelt rögre
Borulva mondom esküvésemet:
— „Légy áldott föld, légy szászor áldott!
A rom, a gyász, a pusztulás nyomában
A férfikar itt új világot épít.
Neked legyen szentelve minden tettem,
Szívemnek minden dobbanását
E füstölgő oltárra nyújtom áldozat
[gyanánt.”

Oberbauer A. utóda

Budapest, IV. Váci-utca 41.

A legjobb hírnévnek örvendő és legrégibb egyházi szerek ruhák,
zászlók, stb. gyára — Arjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

megint összeakadt a tengelyünk Auszriával. 70 év még nem nagy idő. Még sok mindent nem feleltünk el, még sok régi sebünk ég, de azért most mikor bajba került a monarchia, nem szedtük elő régi sérelmeinket, nem kérdeztük, hogy mi lesz a fizetssel, hanem odaadtuk fiainkat, pénzünket, magunkra szedtük a szenvedések, áldozatok elbeszélhetetlen terheit. És tesszük ezt három éven át minden zúgolódás nélkül s minden cseh árulással szemben. Ezt a tényt akartuk megállapítani. Tehát szabadságszeretetünk mellett is mi voltunk Ausztria tulajdonképeni ereje s leghívebb támasza nehéz napjaiban. Természetszerűleg következik mindezekből, hogy épen a monarchia érdekében követelhetjük nemzeti önállóságunk teljes kiépítését és megerősítését. Évezrek tüzeiben megacélozódott jellemünk, évszázak tanúsága alapján hirdethetjük, hogy a szabad, erős, egységes és független Magyarország a legerősebb biztosítéka a monarchiának s nem a cseh klárinetosok. Csak az az egyetlen útja lehet a monarchia jövőndő politikájának.

Az általános választójog.

A miniszterelnök programjából megtudtuk, hogy a különböző felfogások eredőjeképpen, milyen választójogi alapelveken épül fel az a javaslat, amellyel az új kormány a képviselőház elé lép. Megtudtuk, hogy a főelv az, hogy minden 24 éves magyar állampolgár választó lesz, de a választó lesz ezenkívül minden Károlykeresztes vitéz is. A megszorító intézkedéseket még nem ismerjük és így a választójogi reformozdulatról dicsérőleg még nem nyilatkozhatnak azok sem, akik a választójog legszélesebb kiterjesztésének hívei, de jog és ésszerűség szerint a mukapárt maradi elemei sem támadhatják, hiszen ők sem ismerik a részleteket.

Mégis, ha szölok, — nem a kormányprogramhoz, hanem általában a választójog kérdéséhez, úgy ezt azért teszem, mert a „Közművelődés” legutóbbi számában jeles tollal megírt cikket olvastam, mely-

nek minden szavát aláírni nem tudom és nagyon szeretném, hogy nemzetünk jövőjére oly nagy fontosságú kérdés körül a gondolatok tisztázódjanak.

A gyakorlati politika szempontjából elvégre is teljesen mellékes, hogy az a választójog, amelynek körvonalait a miniszterelnök lefektette, megfelel-e annak az eszmekörnek, amelyet teoretikus elgondolók általánosnak neveznek. A kérdés az, hogy a választójognak az új kormány által tervezett gyökeres reformja megközelíti-e a célt, amelyet maga elé tűzött? A cél a közélet demokratizálása, ami annyit jelent, hogy a népek, amely most már három teljes éve patakokban omló véráldozatot hoz, biztosítani kívánjuk azt a jogot, hogy ő vele és érte, de nem nélküle és ellene hozzák a törvényt. A cél az, hogy a közélet minden terén, a nagy néptömeg, amelyben még az erkölcs öserő buzog és amelyet a politika gyakorlása még nem tett a politika mesteremberévé, professzionistájává, akaratmegnyilvánuláshoz jusson.

Ebből a szempontból minden választójog, amely kiterjed az állam minden polgárára, aki valamely köz, vagy magánjog tételes rendelkezése által, a jog gyakorlásából ki nincs zárva, általános választójognak tekintendő. Amivel szemben minden olyan megállapítás, hogy a jog nem általános, mert az illavai fegyenc, a külföldi, vagy a csecsemő, ki van zárva a szavazás jogából, nemcsak doktrinér, hanem egyenesen téves. Hiszen minden önjogi egyenlő köthet magánjogi ügyleteket, de a tébolyodottság miatt gondnokság alá helyezett még sem köthet. Ebből csak nem vonható le az a következtetés, hogy magánjogok gyakorlása általános nem volna? A választójognál az a főszabály, hogy mindenki lehet szavazó, aki 24 éves magyar állampolgár. A jogok teljességéből és általánosságából mit sem von le, olyan intézkedés, amely a jogok gyakorlásából esetleg kizár olyan egyéneket, akik a jogok teljességét önhibájukból nem tudják, vagy nem akarják megszerezni, mert a törvény esetleges tételes intézkedéseinek nem felelnek meg.

Ezek azonban részletkérdések és én

nem kívánok a javaslatnak elébe vágni, de a javaslat kapcsán felhangzó nemzeti agályokat nem tudom szó nélkül hagyni.

Erdélyben minden körben, amelyben megfordultam, a komoly nemzeti aggodás hangján beszélnek a választójog reformjáról, mert a nemzetiségek politikai túlsúlyától féltik a magyarságot és mert azt hiszik, hogy az általános választójog felönti a művelt magyar középosztály vezetőszerepét és átengedi a politikai hatalmat olyan elemeknek, kik a hazához való hűségükről kellő tanúbizonyságot nem mindig tettek.

A nemzeti aggodalom mindig tiszteletreméltó és a magyarság nemzeti szempontjai mellett egy hazafi sem haladhat el beaköftözött szemekkel. De szabad-e nemzeti veszedelemtől beszélni, ha az állam polgárai egyenlő jogokkal rendelkeznek? Szüksége van-e a magyarságnak arra, hogy Szent István országában hatalmát korrupt eszközökkel, csalással tartsa fenn? Ez nem felel meg az ezredéves jogfejlődésnek, nem felel meg hagyományos politikánknak, de tarthatatlan már azért is, mert az egész művelt világ politikai és társadalmi fölfogásával szöges ellentétben van. A reform megalkotásánál túl kell tekintenünk saját falunk templomtornyának látókörén és e kérdésben az egész ország berendezkedését kell megfigyelni.

A helyzet kulcsa és nemzeti szempontból berendezés alakulás abban rejlik, hogy a kerületeknek igazságos, egyenlő beosztásában csak a magyarság nyerhet, mert a művelt, magyar nép a nagy városi és falusi kerületekben lakik. A régi rend törpe oláh és óriási magyar kerületeket ismert, mert a törpe nemzetiségi kerület megválasztotta a kormánytámogatót, míg az óriási magyar kerület ellenzékét választott.

A népjogok alapján álló kormányzásnak, ilyen mütöbbségre szüksége nem lesz.

A titkos választáson, pálinka és erőszak nélkül megválasztott parlament, a magyar népek hű képviselője lesz. Ennek a nemzetgyűlésnek lesz erkölcsi ereje arra, hogy megvédje a nemzetet a széthúzó nemzeti ségek és a szomszédos centralizmus túlkapásai ellen. De lesz ereje arra is, hogy saját fiait visszatartsa a háborúhoz vezető imperialisták kalandoktól is.

H I R E K.

— Püspök urunk július 3-án Kolozsvárra utazik, ahol két napot fog tölteni. Onnan Besztercére megy s ha a körülmények engedik, meglátogatja a bukovinai fronton harcoló katonáinkat.

— Személyi hír. Hohennlohe Klodvigné hercegasszony püspök urunk látogatására városunkba érkezett.

— Kinevezetés. A magyarigeni plebániára Kádár József csikmindszenti alespérest neveztek ki.

— Pályázat. A csikmindszenti szabad beöltésű plebániára pályázatot hirdetnek. Pályázhatik minden erdélyi egyházmegyei zsinatvizsgás pap. Az életrajzi adatokkal ellátott pályázatokat jul. 15.éig kell beadni. Jövedelem a kongrua összeírása szerint: 2343 K. 72 fillér.

Esti ima egy hajó földézetén.

(Franciaából.)

A nap gömbje készült alámerülni a hullámokba; közben sugarai átszűrődtek a végtelen síkon álló hajónk kötélzetén; — a hajó himbálása folytán azt hihetted volna, hogy a sugaras test percről percre horizontot változtat. Elszórt felhők csak úgy odavetve lebegtek keleten, ahol méltóság-gal emelkedett a hold, az égbolt többi része tisztá volt. Fszakon — remek háromszöget a nappalnak és éjnek csillagzatával, fénylő, prizmaszerű, színes vízszlop emelkedett a tengerből, mintha pillér volna, melyen az égbolt nyugszik. Nagyon, felette százalomra méltó lenne az a halandó, aki e gyönyörű látványban föl ne ismerné az Őrnak mennyei szépségét.

Az én szempillámon önkéntelenül megjelentek a néma gyönyörködés ékesszavú tanúi: hulló könnyek, mikor útítársaim —

a hajó népe — levéve gyűrött kalapjaikat, rekedtes hangon, de igaz áhitattal arcukon rázendítették az ő igen-igen egyszerű éneküket a Segítő Máriához. — Óh, mily megható volt az imája ez embereknek, kik egy törékeny faalkotmányon a nagy ocean közepén bámulva szemlélték a víz tükrébe alászálló iapot.

Mennyire behatolt lelkünkbe a szegény matrózok könyörgése a Fájdalmas Anyához. Parányiságunk érzete szemben a végtelenséggel, énekünk hangjai végig zengve a hullámokon nagy-nagy messzeségbe, a rejtelmes éj közeledése, a mi hajónk csodás alkotmánya ennyi más csoda között, a hívó hajósnép, amint elragadtatással szemléli az élt tüneményeit, a főséges, imába merült papi-alak, — Isten a mélységek fölő hajolva, egyik kezével a napot tartva nyugaton, a másikkal a holdat emelve keleten s eközben a végtelenségén át figyelmesen hajta füleit alatt könyörgő teremtményei szavára: oly kép ez, amelyet leírni lehetetlen és átérzeni is csekély az emberi szív. (Chateaubriand.)

— **Apostolok oszlása.** Június 28., 29., és 30.-án adta föl püspök urunk a magasabb rendeket végzett theologusainknak s a szt. Ferencrend végzett növendékeinek. Áldozó papokká szentelte Balásy Endre, Balla Mihály, Bors István, Csergő Benedek, Kovács Ferenc, Mosontzky Jenő és Otwzirk László végzett theologusokat, azonkívül fr. Káika Szergeusz, fr. Darvas Venánc, fr. Orbán Cyrill, fr. Sánduly Szeráfin szt. Ferencrendi növendékeket, fr. Tamás Krizánt subdiconatus lett.

— **Könyörgő nap.** Julius 1-én, vasárnap az ország összes templomaiban ájtatosságot fognak tartani a békéért s az aratásnak szerencsés befejezéséért. Nálunk püspök urunk végzi az ájtatosságot a délutáni istentisztelettel kapcsolatosan a székesegyházban délután 3 órakor.

— **Halálozás.** Farcádi Sándor Domokos nyug. áll. tanítóképző tanár 78 éves korában elhunyt Székelykereszten.

Részvétellel értesültünk, hogy Sóthy István önkéntes, a keszthelyi főgömn. jelenen érettségizett növendéke, a katonaságnál szerzett betegségben, a szentségekkel többször ellátva 19 éves korában Tapolcán jun. 25-én elhunyt. Az elhunytban Sóothy kanonok öccsét gyászolja. R. i. p.

— **Primiciák.** Az új misések közül Kovács Ferenc vasárnap, jul. 1-én, reggel 6, Csergő Benedek 7, Balásy Endre 8 órakor mondja első szent miséjét a papnvelő kápolnájában, Mosontzky Jenő pedig u. csak vasárnap d. e. 10 órakor mutatja be első szt. mise áldozatát a barátok templomában. Az ünnepi szónok Zlamál Ágost t. igazgató lesz.

— **Városi közgyűlés.** 27-én városi közgyűlés volt, melyen az 1916. évi zárszámadásokat fogadták el.

— **A Kath. Legényegyesület közgyűlése.** Vasárnap, jun. 24-én tartotta a kath. Legényegyesületi rendes évi közgyűlést az egyesület helyiségében. A nagy számmal megjelent tagokon kívül jelen voltak Zomora Dániel pápai praelátus, a legényegyesület t. elnöke, Balázs Ferenc prael., Balázs Endre dr. kanonok. Rass Károly elnök beszámolója után Hinger József pénztáros tette jelentését a pénztár állásáról. Az egyesület vagyona 1916. dec. 31-én készpénzben, hadikölcsönökben és felszerelésben 16.233 korona. — Alelnöknek Udvary Józsefet választották meg. Végül Zomora Dániel t. b. elnök mondott köszönetet a vezetőknek, hogy az egyesületet még e nehéz idők közt is föntudják tartani.

— **Gábor fiunk.** Ismét szomorú hírt kaptunk összetört fiatal életéről, elhervadt szülői reményekről. Egy ifjú harcost, Gábor fiunkat, intézetünk volt növendékét, Péter János dr. kézdívsárhelyi főgömn. igazgató gyermekét helyezték el a hazai földbe nyugalomra. A fiatal vitézt megviselték a harci élet fáradalmai, s mint a legtöbbje közülük, tüdőösseshurutot kapott, ami 8 hónap után tüdővésszé alakult; rövid pár napi szenvedés után kioltotta az ifjú életet. Belgrádból szállították haza Kézdívsárhelyre, ahol nagy részvétellel kísérték utolsó útjára.

— **Az aprók is bevonulnak.** A nagyoktól még alig búcsúztunk el s már a kicsik is útra készen állanak. Bevonulnak a 10 filléresek is. Lehet-e valami szomorúbb ennél? Hogy a fürgé kis 10 filléresektől örökre válnunk kell! Nem, annyira még nem vagyunk. A természetben nincs megsemmisülés csak átalakulás. Ők is visszatérnek vas alakjában s a fénylő kis 10 filléresekből is lesz fekete meghatározhatatlan va-

lami, mint bátyjukból, a 20 filléresekből. De egyelőre még örvendhetünk nekik, mert a pénzügyminiszter csak december 31.-én szándékszik kivégezteni őket, sőt 1918. április 30-ig ultimátumot is adott nekik, mert addig mindig beváltják őket az állami pénztárak és hivatalok.

— **A Szociális Missió Társulat** irodáját az elemi iskolában helyezte el s nyitva van mindennap vasár- és ünnepnapok kivételével d. u. 5—7 óráig. Mindenki forduljon oda bárminemű kérésével.

— **A brassói apát levele.** Szegény szenvedő paptársunktól levél érkezett püspök urunkhoz, mely szomorú fényt vet nyomasztó helyzetére, de annak ennél értéke-sebbé teszi előtünk az ő glóriás alakját. Ez a levél is egyik hiteles adata lesz a világháború történetének és élesen rávilágít a kultúra harcainak munkálkodására. A levél egész terjedelmében így hangzik:

Főtisztelendő Püspök Ur! Kegyelmes jó Atyám! Ha Isten segítségével jelen soraim Excellenciádnak kezébe jutnak, esedezem tartalmukról szegény, jó öreg szüleit, kien bizonyára aggódva gondolkodniükra, úgyszintén közelében tartozkodó fiúveremet értesíteni.

1916. okt. 3.-án internáltak engem Brassóban. Okt. 6-án reggel gyalog, pakkjaimmal a hátamon vittek Romániába. Pojana Capul-ig mentünk gyalog egy nap alatt 46 kilométert téve meg. Útéseket, vágásokat, rosszbanát, éhséget, szomjot, szegényt, bozralmat viseltem el. Okt. 8-án érkeztem Bukarestbe, hol 14-ig szigoruan internáltak. Éhséget és szomjot szenvedtem, levegőm sem volt, padlón aludtam. Okt. 14.-én sokad magammal vonaton Moldvába szállítottak. Október 16.-án hála Istennek megérkeztem Husiba tetvesen, nyomorultan, betegem. Azóta a nyomornak, megtagadásnak, a szükségnek sok hete mult el, Isten-tisztelet nélkül, gyónás nélkül, vigasz nélkül éltém állandóan éhséggel küzdve. Nov. 27-én kerültem számtalanszor megismélt kérelmemre a husi-i preventió börtönbe, hol a bukarsti éseki egyházmegye 6 papja volt internálva. Ettől kezdve jobban voltam, volt legalább lelki vigaszom, alkalom magam kibeszélésére és ami a legfőbb: mindennapi szentáldozásban részem. Dec. 15.-án a husi-corni-i plebánoshoz internáltak. Azóta kollegiámmal végre emberséges bánásmódot élvezek, amit sokkal együtt az internálás első napja óta nélkülözünk.

Imámban forró vágygal gondolok szabadulásomra, miután, mint értesemre adták, a szentségek csekélységem iránt érdeklődött. Vajjon lesz-e valami belőle? Alig merem hinni is.

Leszedem Kegyelmes Atyám, emlékezzék meg imában lelkiismeretes, hivatásához hű papjáról, aki nagyon reászorul az imádságra jelen helyzetében. Megérdemli talán! Szüleimnek, kérem, nyujtson vigaszt, Isten kegyes és irgalmas, talán még haza vezet engem. Ha nem úgy lenne, gondoskodjék róluk Kegyelmes Atyám. A reám nehezéd keresztet türelemmel viselem a Kálvárián, mert éltém napjait eddig mindig, különösen 1916. okt. 3-ika óta kereszt volt Krisztus Urunkért. Mint kath. pap sokat szenvedtem Istenért, királyért, hazáért. Csoda igazán, hogy még élek.

Ha Kegyelmes Atyám nekem pénzt küldene, fizesse meg jószágát az Isten. Saját költségemre kell étekeznem s ha ez hiányzik, akkor baj van mindenütt. Kézesókot küldök szüleimnek; hasonlóképp hálásan csokolja Kegyelmes Atyám kezét és üdvözli hiveit a szegény internált

Meisel József, apát, főesperes, városi plebános. Husi-Corni, 1917. jan. 27.

Szám: 295.

1917. vhtó.

Árverési hirdmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbíróságnak 1916. év Pk. 4235/2 számú végzése következtében Dr. József Manó ügyvéd által képviselt Magyarigeni takarékpénztár r.-t. javára 190 K. s jár. erejéig 1916. évi aug. hó 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2800 koronára becsült következő ingóságok u. m. 2 drb. juh 1 ökör 1 ökör nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a nagyenyedi kir. járásbíróság 1916. P. K. 4235/6 számú végzése folytán 190 kor. tőke, ennek 1914. évi október hó 12 napjától járó 6% kamatai, és eddig összesen 260 K. 82 f. biróilag már megállapított költségek erejéig Czerna községben adós lakásán leendő megtartására 1917. évi július hó 19-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyenyed, 1917. évi június hó 20-ik napján.

Schottl J. Lajos,
kir. bir. végértő.

Szám: 290.

1917. végrh.

Árverési hirdmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy gyulafehérvári kir. Tör-törvényszéknek, 1914. 5470/2. számú végzése következtében Dr. József Manó ügyvéd által képviselt Magyarigeni takarékpénztár r. t. javára 72 kor. s jár. erejéig 1916. évi március hó 12-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 700 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 1 tehén nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a nagyenyedi kir. járásbíróság 1916. évi Pk. 1962/2. számú végzése folytán 72 kor. tőkekövetelés, 120 korona után 1914. évi aug. hó 14-től járó 6% kamatai, és eddig összesen 124 Korona 75 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig, Igen p a t a k községben adós lakásán leendő megtartására 1917. év július hó 21-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagyenyed, 1917. évi június hó 20-ik napján.

Schottl J. Lajos,
kir. bir. vhtó.

Egyházi nyomtatványok jegyzéke.

Novemberi Reláció.

XV. Reláció: Őszi koronagyűlés izkv.
Csak esperesek r. rsz. 387.

Decemberi Reláció.

XVI. Reláció: Főesperesi látogatásról szóló jelentés. (Csak esp. r. rsz. 388.)

Különféle egyházi nyomtatványok:

Matricula Baptisatorum. Bel és külv. rsz. 389 b. és 389 k.

Matricula Confirmatorum rsz. 390.

Matricula Copulatorum. rsz. 391.

Eljegyzési anyakönyv. (Liber Sponsalium.) (Magyar ny.) rsz. 392.

Matricula Conversorum. rsz. 393.

Matricula Apostatarum. rsz. 395.

Matricula Defunctorum. rsz. 395.

Matricula Mixta Matrim. rsz. 396.

A csupán polgári házasságot kötöttek anyakönyve. rsz. 397.

Ügyviteli napló. 1 old. 10 tétel.) rsz. 398.

Fennti nyomtatványoknak ive 12 fillér.

Extr. Copulatorum. drb. 6 fill. rsz. 399.

Extr. Defunctorum. drb. 6 fill. rsz. 400.

Bérmálási lap. 100. drb. 1.60 f. rsz. 402.

Hirdetési bizonyítvány. drb. 2 f. rsz. 403.

Idegen jegyesekről szóló értesítő. drbja. 2 fillér. rsz. 404.

Kötelezvény. (Kisebb tőkéről.) (3 f.) 405.

Kötelezvény. (Bekebelezésre.) (3 f.) 406.

Szt. mise után végzendő ima. (10 f.) 407.

A papírárak, valamint a munkabér folytonos emelkedése folytán a nyomtatványok árának emelését fenntartjuk magunknak!

Házialdás, a ház és családnak Jakab apostol szerint való lelki megáldás.

38×51 cm. nagyságú tablau, a Fájdalmas Szűz és sok Szentek képeivel ellátva. Fekete nyomásban. (Színezve 2 kor.-val drágább.) ára: példányonként 60 f.

Pecsenyenyomó rézből, 4—6 kor.

Kaphatók: a Püspöki Lyceumi Könyvnyomdában Gyulafehérvárt.

Megbízható kath. cég!

A pécsi országos kiállításon arany éremmel kitüntetve.

Ruzsinszky Béla

oltárépítő
PECS, Tábor-utca 4. sz.

Géperőre berendezett műintézetében olcsón készítt bementott rajzok szerint oltárt, szószéket, padokat stb. Szállít teljes templomberendezést és elvállal régi oltár és szószék aranyozását és szobrok színezését.

Katolikus Népszövetségi Biztosítási Iroda

Budapest, IV. Ferenciek-tere 7.

A Katolikus Népszövetség évek előtt felállította biztosítási irodáját azon célból, hogy egy a tagoknak, mint a hozzáférőknek érdekét a biztosítás terén a lehetőséghez képest felkarolja, valamint a szervezeti erő kihasználásával oly előnyöket kivívjon és nyújthasson, melyeket egyedül nem érhetnének el. E célból több

elsőrendű magyar intézettel

valamint Európa egyik legrégebb és leghatalmasabb intézetével lépett összeköttetésbe, mely intézetek

500 millió koronán felül alaptőke

és tartalékokkal rendelkezvén, teljesen megnyugvást szolgáltatnak, hogy mindenki nyugodtan rábízhatja vagyonát. Ezenkívül ezen intézetek mindenféle biztosítási ágazatot felkarolnak és így bármilyen téren kielégíthetik a biztosító közönség mindenemű igényeit.

Az iroda szervezetének fő előnye, hogy minden a kezében fut össze, mindig tudja, látja tagjainak ügyét és mindenkor ellenőrzi a szabályszerű, helyes eljárást; biztosítási dolgokban minden hozzáférőknek szakszerű és lelkiismeretes utbaigazítással szolgál.

Dijaink a legminimálisabbak.

Egyetlen elsőrendű intézet sem szabhat olcsóbb díjat.

Biztosításokat felvesz:

Életbiztosításokat tőkére, vagy életjáradékra, halál, vagy elérés esetére, leánykiházasítási és fia ellátási biztosításokat, valamint jelzőlogos életbiztosításokat, ugyszintén családi ellátási biztosításokat.

Páratlan kedvezmény a papság részére,

melyet káplánok, plebánossá történő kinevezésük esetén nyerhetnek, de ebben fiatal plebánosok is részesülhetnek.

Tűzbiztosításokat

száraz és gyújtó villámcsapás ellen, rombolási károk is megtérítetnek. Templomokat, zárdákat, ingó és ingatlan tárgyakat, épületeket, termést, állatokat, lak és ipari berendezéseket, árukat és gépeket. Lábön álló termést.

Templomi harangokat törés vagy repedés által okozott károk ellen.

Törés által okozott károk ellen tükör és üvegtáblákat.

Betöréses lopás ellen templomok, zárdák értéktárgyait, szövetkezetek, pénztézetek, áruaktárak, háztartási és iroda berendezéseket.

Rablás ellen, pénztári helyiségeket, valamint pénztári kiküldötteket.

Jégkár ellen mindenemű terményeket.

Baleset ellen bármily foglalkozásu egyént, élethossziglani vasuti baleset biztosítást egyszeri díjfizetéssel.

Szavatossági biztosítást templomok, egyetek, iparosok, kereskedők, gyárosok, gazdák, községek, ügyvédek, orvosok, gyógyszereszek, fürdők, szállodák számára.

Automobil biztosítást. — Óvadék és kezességi biztosítást. — **Eltulajdonítás, lopás** hűtlen kezelés és sikkasztás elleni biztosítást.

Utipodgyász biztosítást. Mindenemű felvilágosítást készséggel nyújt a hozzáférőknek

Katolikus Népszövetségi Biztosítási Iroda

Budapest, IV. Ferenciek-tere 7.

FLEMMICH A. FIAI

sima és mintázott selyemszövetek meckanikai szövődése
WIEN, Alapított 1838. GUÁR:
VI., Webgasse 43. 600 alkalmazott. Römerstadt, Mähren.

Készítmények:

templom-, zászló- és kárpitszövetek

minden stílusban, valamint

KÉSZ MISERUHÁK

dus választékban, mindenféle és ókeresztény formában is.

Eladás közvetlen a gyárból a legolcsóbb árbán történik

Miseruhák javítása elvállaltatik.

Költséggajánlat díjmentes.

Felölös szerkesztő: Rass Károly.

Nyomatott a Püspöki Lyceumi könyvnyomdában (Schäser Ferenc) Gyulafehérvárt.